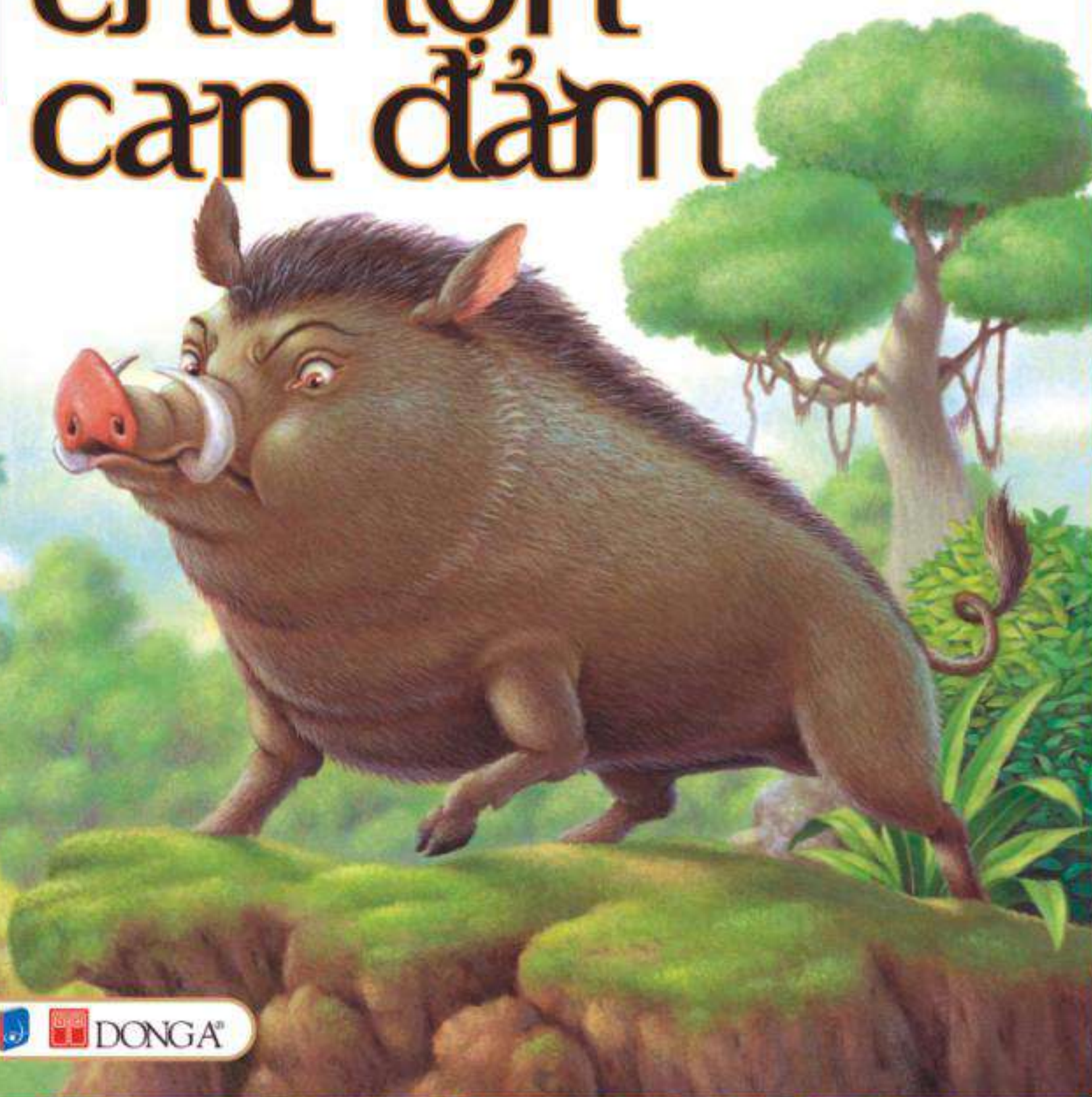

CHUYỆN KỂ VỀ SỰ ĐOÀN KẾT

chú lợn can đảm

NHÀ XUẤT BẢN
DÂN TRÍ

DONGA®

Ngày xưa ngày xưa, có một anh thợ mộc dựng nhà sống ở cửa ngõ vào thành phố Pha-ran-si. Vào một buổi sáng, anh thợ mộc vào rừng kiếm gỗ. Trên đường đi, anh nghe thấy tiếng lợn kêu ừ ừ từ xa.

Anh thợ mộc lần theo tiếng kêu và gặp một con lợn rừng bị rơi xuống một cái hố.

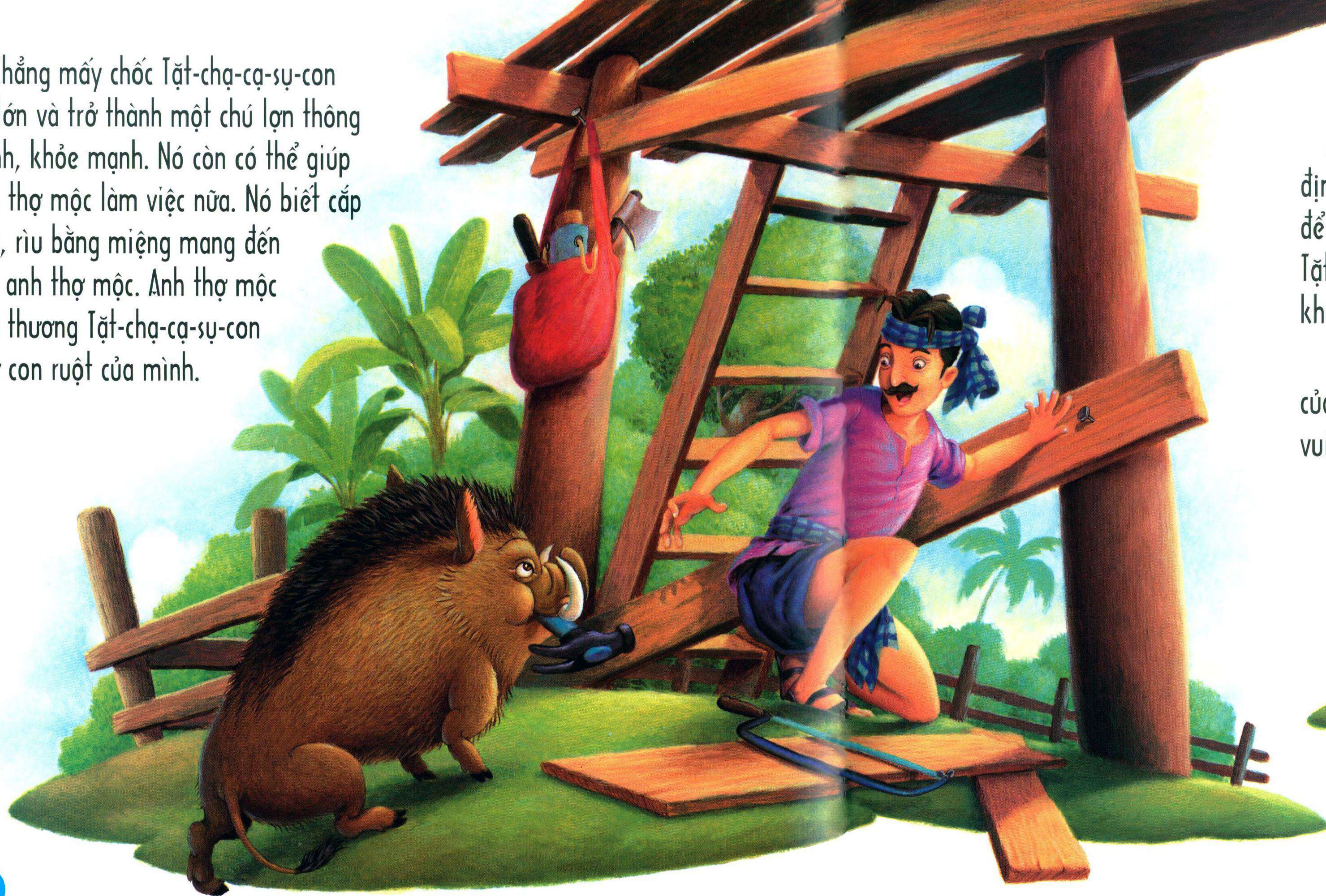

Chú lợn rừng này vừa kêu vừa cố tìm cách leo lên khỏi hố nhưng không tài nào lên được. Anh thợ mộc thấy thương tình và nói:

- Ôi, lợn con bé bỏng thật là đáng thương.

Anh thợ mộc bèn đem chú lợn con về nhà nuôi. Anh đặt tên cho nó là Tật-chạ-cạ-sụ-con.

Chẳng mấy chốc Tật-chạ-cạ-sụ-con đã lớn và trở thành một chú lợn thông minh, khỏe mạnh. Nó còn có thể giúp anh thợ mộc làm việc nữa. Nó biết cấp búa, rìu bằng miệng mang đến cho anh thợ mộc. Anh thợ mộc yêu thương Tật-chạ-cạ-sụ-con như con ruột của mình.

Một ngày nọ, anh thợ mộc nảy ra ý định sẽ đưa Tật-chạ-cạ-sụ-con trở về rừng để sống với gia đình lợn như trước vì lo Tật-chạ-cạ-sụ-con sẽ bị người xấu bắt nạt khi anh không có nhà.

- Ta sẽ đưa con về sống với gia đình của con. Như vậy con sẽ được an toàn và vui vẻ.

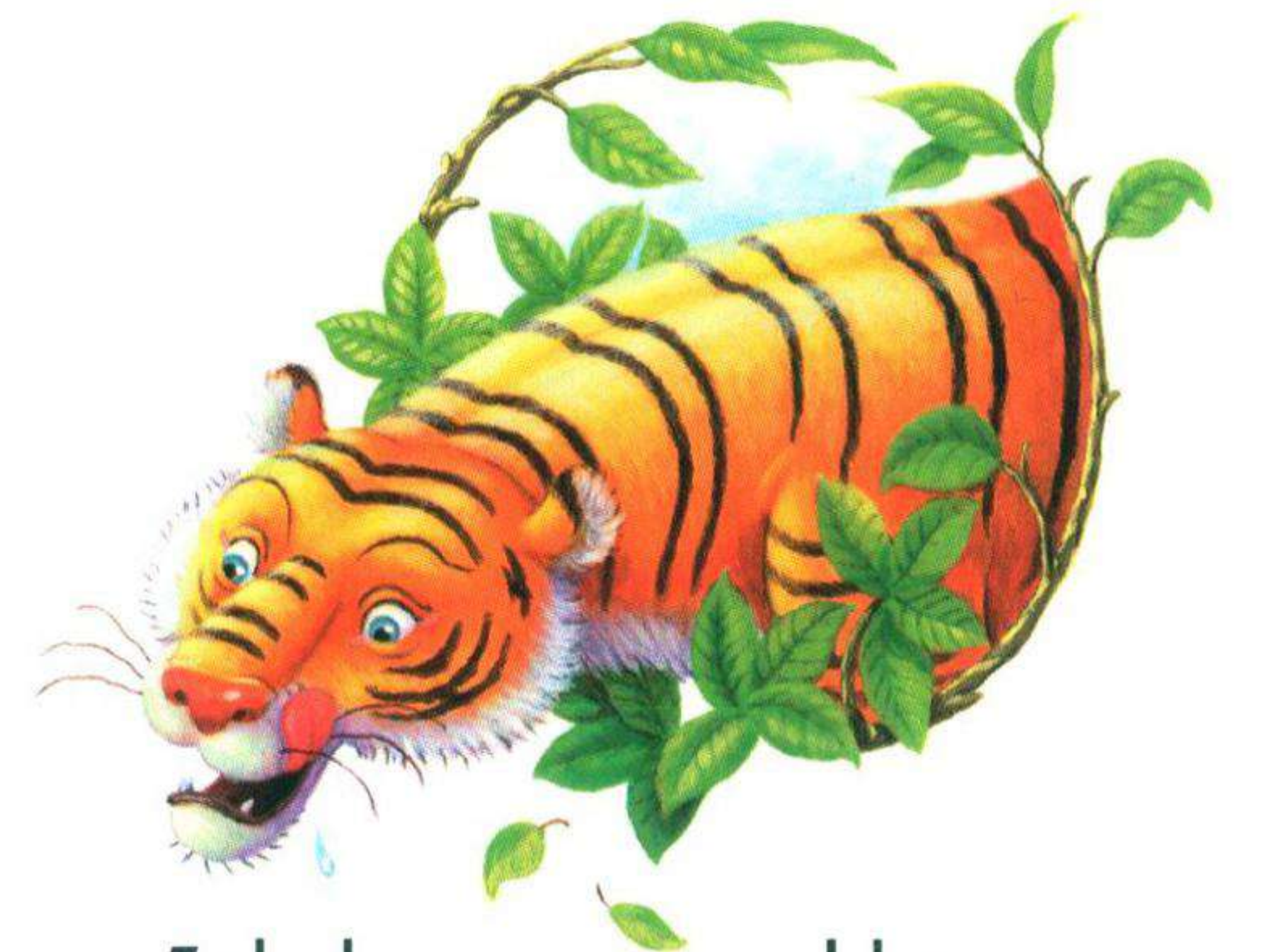
Ngày hôm sau, anh thợ mộc đưa Tật-chạ-cạ-sụ-con trở vào rừng sâu. Anh nói lời chia tay với Tật-chạ-cạ-sụ-con một cách lưu luyến. Tật-chạ-cạ-sụ-con đi thêm một đoạn nữa thì gặp lại gia đình của mình. Tật-chạ-cạ-sụ-con rất mừng rỡ vì được gặp lại bố mẹ và các anh chị em.

- Con nhớ bố mẹ quá!

Bố mẹ và đàn lợn rừng thấy lo cho Tật-chạ-cạ-sụ-con vì sợ Tật-chạ-cạ-sụ-con không quen với cuộc sống trong rừng và không chạy thoát được con hổ vằn dữ tợn, nên bảo Tật-chạ-cạ-sụ-con tìm nơi ẩn nấp.

Lợn bố nói thêm:

- Nhanh chóng chạy trốn đi con, nếu con hổ vằn nhìn thấy con, con sẽ không thoát được đâu. Nó có cái nanh sắc nhọn đáng sợ lắm.

Tật-chạ-cạ-sụ-con không sợ và nói với cả đàn rằng:

- Chúng ta không những có nanh sắc như hổ mà chúng ta còn rất đông, có gì chúng ta phải sợ một con hổ. Nếu chúng ta đồng sức đồng lòng thì chắc chắn chúng ta sẽ đánh bại hổ. Mọi người hãy tin tôi đi.

Tất-chạ-cạ-sụ-con lập kế hoạch cho cả đàn lợn xếp thành vòng tròn. Các con lợn con ở trong vòng trong cùng. Vòng tiếp theo là các con lợn già và lợn cái. Vòng tiếp nữa là lợn mới lớn. Và vòng ngoài cùng là các con lợn trai tráng có những cái nanh sắc nhất. Sau đó thì đào một cái hố sâu có hai miệng hố ngay trước vòng ngoài cùng.

Sau khi đã chuẩn bị xong xuôi, Tất-chạ-cạ-sụ-con ra đứng giữa hai miệng hố.

Sáng sớm tinh mơ, hổ vằn đã xuất hiện với tiếng gầm vang ghê sợ. Tất-chạ-cạ-sụ-con thấy hổ gầm thì đưa cả đàn lợn ra giáp mặt với hổ và bảo cả đàn lợn kêu vang đáp lại.

Hổ thấy đàn lợn không sợ mình như trước thì lấy làm ngạc nhiên:

- Ủa, tại sao hôm nay lũ lợn lại không sợ ta tí nào nhỉ?

Hổ thấy đàn lợn đồng tâm hợp sức thì sợ đến nỗi quay lưng chuồn thẳng.

Hổ vẫn trốn về hang của mình gần với nơi ở ẩn của một tu sĩ lòng dạ độc ác. Tu sĩ này thích ăn thịt lợn rừng và thường xin thịt của hổ vẫn.

Tu sĩ thấy hổ vẫn về mà không bắt được con lợn rừng nào thì hỏi:

- Sao hôm nay hổ vẫn nổi tiếng là dũng mãnh lại không bắt được con lợn rừng nào vậy?

Hổ vẫn trả lời:

- Bọn lợn rừng hôm nay nó hợp sức chống lại ta chứ còn sao nữa. Ngày trước chúng nhìn thấy ta là tan tác chạy trốn rồi nhưng lần này chúng không sợ ta tí nào.

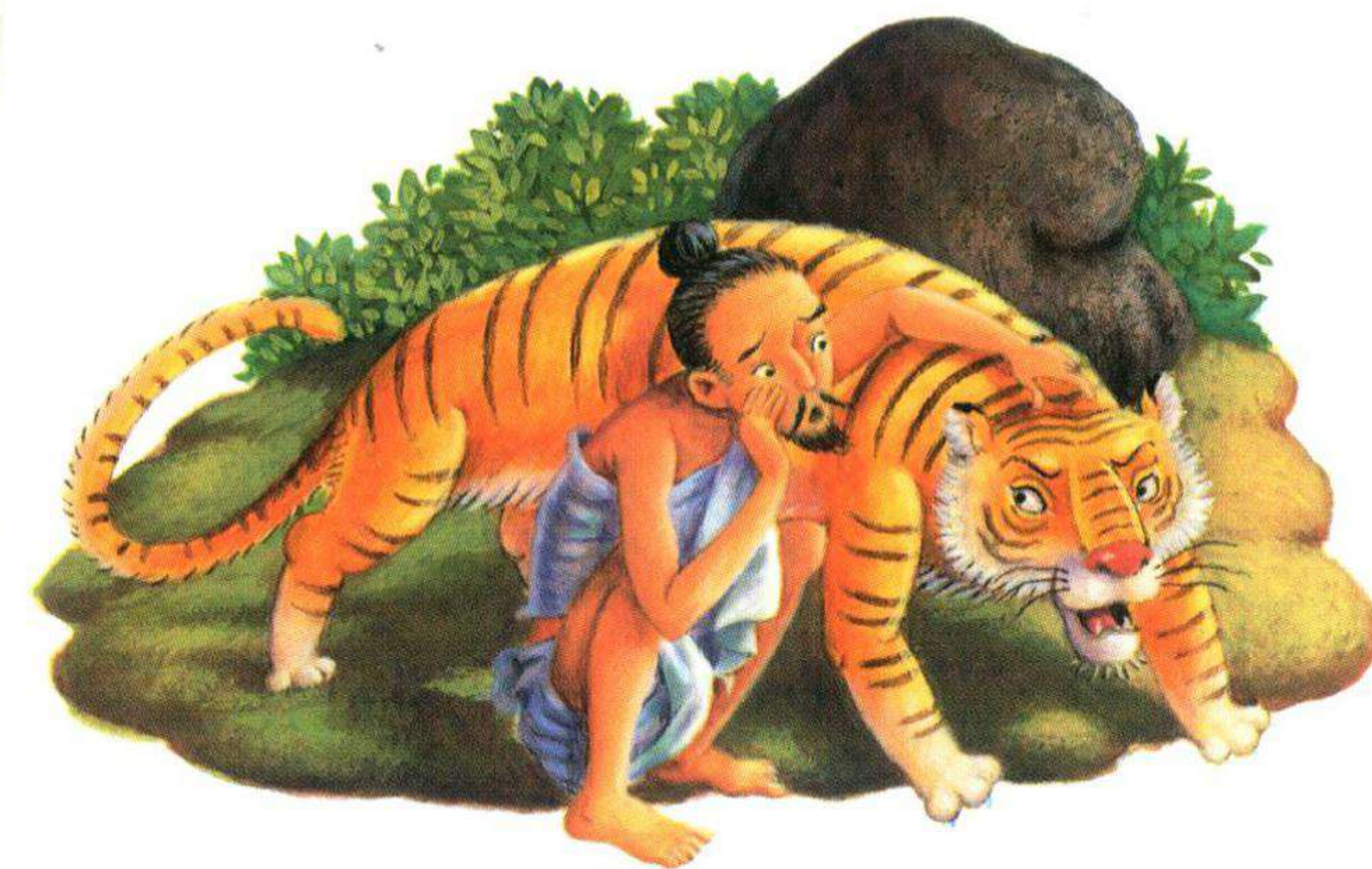

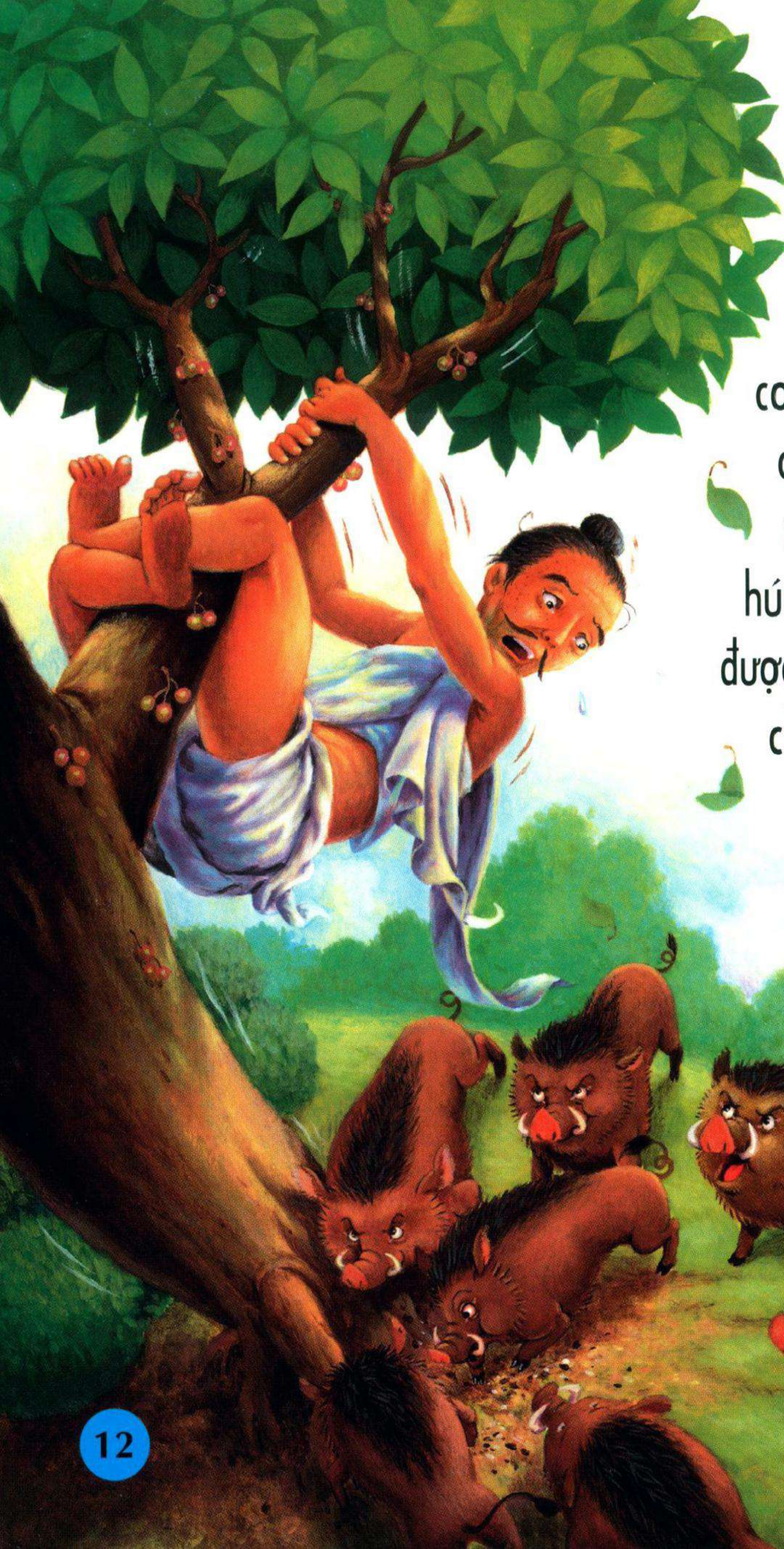
Tu sĩ muốn ăn thịt lợn rừng nên đã nói khích và xúi giục hổ vẫn cho đến lúc nó hăng máu. Hổ lên giọng:

- Lần này ta sẽ bắt ăn thịt hết cả đàn lợn rừng kia. Ha ha ha.

Tặt-chạ-cạ-sụ-con thấy hổ vẫn quay lại thì khích lệ và cổ vũ tinh thần cho cả đàn để cả đàn không sợ hãi.

Ngay lập tức, hổ vẫn lao vào Tặt-chạ-cạ-sụ-con. Tặt-chạ-cạ-sụ-con lập tức nhảy né sang một bên. Hổ vẫn quá đà lao luôn xuống chiếc hố ngã gãy chân. Tặt-chạ-cạ-sụ-con thừa dịp lao đến dùng nanh nhọn húc hổ cho đến khi hổ chết.

Sau đó, đàn lợn rừng cùng nhau đến nơi ở của tu sĩ độc ác. Tu sĩ già thấy đàn lợn ủa đến thì vội vàng trèo lên trốn ở cây sung. Tặt-chạ-cạ-sụ-con bảo các con lợn khỏe nhất đào gốc cây sung cho cây đổ xuống. Lúc tu sĩ rơi xuống đất thì cả đàn lợn cùng lao vào húc chết tu sĩ. Từ đó trở đi, đàn lợn rừng được sống bên nhau rất hạnh phúc. Tặt-chạ-cạ-sụ-con được cả đàn phong làm thủ lĩnh.

CHUYỆN KỂ VỀ SỰ ĐOÀN KẾT

chú lợn cạn đảm

Minh họa: Wi-ra-săc Ji-ra-kul-chai
Biên soạn: Phat-cha-rii Mii-su-khon
Người dịch: Vũ Thị Kim Chi

NHÀ XUẤT BẢN
DÂN TRÍ DONGA®

Đoàn

kết

là

sức

mạnh

mang

lại

chiến

thắng